

ਜਦ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ

(11:1-18)

ਪੁਰਾਣੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀਆਂ ਹਵੇਲੀਆਂ ਵਿਚ ਗਲੀਚੇ ਸਿਰਫ਼ ਬੈਠਕਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਵਿਛੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਘਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਾਹਮਣੇ (ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਝਾੜ ਮਾਰਨ ਲਈ) ਸੌਂਦੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ‘ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਣਾ’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲ ਦੇ ਸਾਲਾਂ ਵਿਚ, ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸਮਾਜ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ‘ਗਲੀਚੇ ਤੇ’ ਸੌਂਦਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲਿਆ। ਜਦ ਵੀ ਅਫ਼ਸਰ ਕੋਈ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਸੇ ਗਲੀਚੇ ਦਾ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਅਫ਼ਸਰ ਮੇਜ਼ ਦੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਖੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਈ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ‘ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਣਾ’ ਤੋਂ ਭਾਵ ਪੇਸ਼ੀ ਹੋਣਾ ‘ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸੌਂਦਣਾ’ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਖੁਸ਼ਗਵਾਰ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਉਸ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਾਠ ਵਿਚ ਵੇਖਾਂਗੇ ਕਿ ਪਤਰਸ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਵੀ ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।¹

ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਖੁਦਾ ਨੇ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਛੇ ਯਹੂਦੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੂਰ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਦੂਜੇ ਯਹੂਦੀ ਵੀ ਉਲਝਣ ਵਿਚ ਸਨ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਪਰਤਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਲਈ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦੇ ਜਾਣ ਤੇ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ? ਆਓ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਲੋਚਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖਲੋ ਕੇ ਕੀ ਜੁਆਬ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਕੀ ਨਿੱਕਲੇ।

ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ (11:1-3)

‘ਰਸੂਲਾਂ ਅਰ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਸਨ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਮੰਨ ਲਿਆ ਹੈ’ (ਆਇਤ 1)। ਪਤਰਸ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿਚ

ਹੀ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ (ਉਹਦੀਆਂ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੀਆਂ) ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਫੈਲ ਗਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਸੱਚ ਸਨ, ਜਦ ਕਿ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਝੂਠ ਵੀ ਸਨ। (ਮੈਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਇਕ ਮਾਲਕ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਰੇਸ ਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਘੋੜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਦਾ ਨਾਂ ‘ਬੈਡ ਨਿਊਜ਼’ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਦ ਉਸ ਤੋਂ ਇਸ ਅਜੀਬ ਨਾਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ‘ਬੁਰੀ ਖ਼ਬਰ ਛੇਤੀ ਫੈਲਦੀ ਹੈ।’)

ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ।² ‘ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਤਰਸ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਸੁੰਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ, ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਝਗੜਨ ਲੱਗੇ ਭਈ ਤੈਂ ਬੇਸੁੰਨਤੀਆਂ³ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਧਾ’ (ਆਇਤਾਂ 2, 3)। ‘ਜਿਹੜੇ ਸੁੰਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਨ’ ਵਾਕਾਂਸ਼ ‘ਯਹੂਦੀਆਂ’ ਲਈ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਆਇਤ ਵਾਲੇ ‘ਰਸੂਲਾਂ ਅਰ ਭਾਈਆਂ ਨੇ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਸਨ’ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾ ਇਕ ਗੁੱਟ ਹੋਵੇ ਜੋ ਮੁਸਾ ਦੀ ਸ਼ਰ੍ਹਾ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਸੀ।⁴ (ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਫ਼ਰੀਸੀਆਂ ਦੇ ਪੰਥ ਵਿੱਚੋਂ’ [15:5] ਹੋਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਖੜੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ।) ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆ, ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਰਸੂਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਨਹੀਂ ਕਰਾ ਸਕੇ ਸਨ; ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਸੂਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਮਦਰਦੀ ਰੱਖਦੇ ਸਨ।⁵ (ਸੰਯੋਗ ਨਾਲ, ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ‘ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਮ ਲੋਕਾਂ’ ਵੱਲੋਂ ਕਾਰਣ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਪੱਕਾ ਸਿਰ [ਮੁਖੀ]’ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਜ ਕਈ ਲੋਕ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।)

ਪਤਰਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੱਗਿਆ ਇਲਜ਼ਾਮ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ‘ਤੂੰ ਬੇਸੁੰਨਤੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ,’ ਸਗੋਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ‘ਤੂੰ ਬੇਸੁੰਨਤੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਧਾ।’⁶ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਅੜਚਣ ਸੰਗਤੀ ਦੀ ਹੀ ਸੀ। ਅਲੋਚਕਾਂ ਨੇ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੇ ਤਦ ਤਕ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਦ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਯਾਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਜੋਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਉਹ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਕ ਪਾਸੇ ਬੈਠਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭੋਜ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦੀ ਹਮਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ!⁷ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖੋ ਵੱਖ ਮੰਡਲੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸਹੀ ਲਗਦੀ ਹੋਵੇਗੀ।)

ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਤਰਸ ਦੇ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੀ ਮੁੱਖ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇਸ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਲੋਚਕਾਂ ਜਾਂ ਅਲੋਚਨਾ ਦੀ ਗੱਲ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸਬਕ ਹਨ।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ (11:4-17)

ਆਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ ਜੋ ਪਤਰਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ, ਜਦ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਸਲ 'ਚ ਉਹ ਇਹਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿਚ ਛੇ ਯਹੂਦੀ ਮਸੀਹੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ (10:23, 45-47), ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੱਥਾ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ (11:12)। ਜਦ ਮੈਂ ਜਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਮ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਹਟ ਕੇ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਲੋਚਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮਹਾਨਤਮ ਪੁਰਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਲੋਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਵਿਨਸਟਨ ਚਰਚਿਲ ਇਕ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਅਲੋਚਨਾ ਨੂੰ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਕਿਹਾ ਜਿਸ ਦੀ ਕਦੇ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।^੧

ਦੂਜਾ, ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਗੁੱਸਾ ਨਹੀਂ ਆਇਆ। ਉਹਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ 'ਮੈਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ! ਮੈਂ ਇਕ ਰਸੂਲ ਹਾਂ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਮੋਹਰੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਨਾ ਭੁੱਲੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਕੁੰਜੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ!' ਛਾਣਬੀਣ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਰਸੂਖ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਤੀਜਾ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਆਇਤ 3 ਵਿਚ ਵਾਕਾਂਸ਼ 'ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਝਗੜਨ ਲੱਗੇ' ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਸਖਤੀ ਵਰਤ ਰਹੇ ਸਨ। NIV ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਉਹਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ'; ਇੰਫੋਸਾਈਸਡ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਿਚ 'ਉਸ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ ਲੱਭਣ ਲੱਗੇ' ਹੈ। ਪਤਰਸ ਆਪਣੇ ਅਲੋਚਕਾਂ ਤੇ ਉਲਟਾ ਵਾਰ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕਮੀਆਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨਾਲ, ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਸਾਨੂੰ *ਬੁਰਾਈ* ਦੇ ਬਦਲੇ ਭਲਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ (ਲੂਕਾ 6:27; ਰੋਮੀਆਂ 12:21)।

ਪਤਰਸ ਦੀ ਖਮੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਲੀਕੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਇਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਦਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪਤਰਸ ਇਕ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਆਦਮੀ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਾਹਲੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11 ਵਰਗਾ ਹਮਲਾ ਜੋ ਪਤਰਸ ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਹੀ ਮੌੜਦਾ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਖੇਰੂ-ਖੇਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਸਿਆਣਾ ਬਣਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਜੋ ਪਤਰਸ ਨੇ ਕੀਤਾ (11:4-17)

ਜਦ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਕੀ *ਕੀਤਾ*? ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਬਦਸਲੂਕੀ ਕਾਰਣ ਦੋਸਤਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦੋਸ਼ ਲਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਲੋਚਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿਚ ਅੱਖਾਂ ਪਾ ਕੇ 'ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆਈ ਨਾਲ ਖੜਾ ਰਿਹਾ।' ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦ 'ਤੇਰੇ ਭਰਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਤੇਰੇ ਖਿਲਾਫ

ਵਿਰੋਧ ਹੋਵੇ' ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 5:23, 24)। ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਹੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੂਜਾ, ਅਤਿ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਸ਼ਾਂਤ ਰਿਹਾ। ਪਾਗਲਪਣ ਹੀ ਪਾਗਲਪਣ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਲੋਚਨਾ ਹੋਣ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਉਤੇਜਿਤ ਹੋ ਜਾਓ ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਦਿਓ।

ਤੀਜਾ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ: "ਤਦ ਪਤਰਸ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਕਰ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ" (ਆਇਤ 4)। ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ ਦੀ ਮਘਦੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਠੰਢੇ ਤੱਥ ਹੀ ਬੁਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਰਸ਼ਣ ਦੱਸਦਿਆਂ ਗੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ:⁹

ਕਿ ਮੈਂ ਯੱਥਾ ਦੇ ਨਗਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਬੇਸੁਧੀ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਣ ਡਿੱਠਾ ਕਿ ਇਕ ਚੀਜ਼ ਵੱਡੀ ਚਾਦਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਚੌਹੁ ਪੱਲਿਆਂ ਤੋਂ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਲਮਕਾਈ ਹੋਈ ਉੱਤਰਦੀ ਮੇਰੇ ਤੀਕਰ ਆਈ। ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਦੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਕਰ ਕੇ ਸੋਚਿਆ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਚੁਪਾਏ ਅਤੇ ਜੰਗਲੀ ਜਨਾਉਰ ਅਤੇ ਘਿਸਰਨ ਵਾਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀ ਵੇਖੇ (ਆਇਤਾਂ 5, 6)।

ਆਪਣਾ ਦਰਸ਼ਣ ਬਿਆਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਅਲੋਚਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝ ਦਾ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵਿਚ ਨੁਕਸ ਲੱਭਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। "ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਕ ਅਵਾਜ਼ ਭੀ ਸੁਣੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ, ਹੇ ਪਤਰਸ ਉੱਠ ਅਤੇ ਕੱਟ ਕੇ ਖਾਹ। ਪਰ ਮੈਂ ਆਖਿਆ, ਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਐਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕੋਈ ਅਸ਼ੁੱਧ ਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਟ ਚੀਜ਼ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਆਈ" (ਆਇਤਾਂ 7, 8)।¹⁰ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਕੀਤੇ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ। ਕੁਝ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤਕ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਬਿਲਕੁਲ ਇਵੇਂ ਹੀ ਲਗਦਾ ਸੀ!" ਅਲੋਚਨਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਿਆਂ, ਆਪਣੇ ਅਲੋਚਕ ਦਾ ਪੱਖ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ: "ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਅਵਾਜ਼ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ੋਂ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ ਭਈ ਜੋ ਕੁਝ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸੁੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਨੂੰ ਤੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਨਾ ਕਹ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਵਾਰੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਫੇਰ ਅਕਾਸ਼ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ" (ਆਇਤਾਂ 9, 10)। ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ "ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਰੇਖਾੰਕਿਤ ਕਰ ਲਓ। ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਦਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਖ਼ਾਸ ਗੱਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨੇ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਤਰਸ ਵਾਂਗ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਣ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ, ਪਰ ਉਹਦੀ ਇੱਛਾ ਦੱਸਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਉਹਦਾ ਵਚਨ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ 'ਕਿਤਾਬ, ਅਧਿਆਇ ਅਤੇ ਆਇਤ' ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਪਤਰਸ ਨੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਦੀ ਰਹਿਨੁਮਾਈ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ: ‘ਅਰ ਵੇਖੋ ਕਿ ਓਸੇ ਵੇਲੇ ਘਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਿੱਥੇ ਅਸੀਂ ਸਾਂ ਤਿੰਨ ਮਨੁੱਖ ਆਣ ਖਲੋਤੇ ਜਿਹੜੇ ਕੈਸਰੀਆ ਤੋਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਘੱਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਅਰ ਆਤਮਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਭਈ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲਿਆ ਜਾਹ’ (ਆਇਤਾਂ 11, 12ਉ)। ਪਤਰਸ ਤੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਸਮੇਂ ਸਾਰਣੀ ਦਾ ਅਸਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਿਰ ਪਤਰਸ ਨੇ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਉਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਸੱਚ ਸੀ। ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਉਹਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਯਹੂਦੀ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਸੀ। ‘ਅਤੇ ਇਹ ਛੇ ਦੇ ਛੇ ਭਾਈ [ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ] ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਤੁਰ ਪਏ’ (ਆਇਤ 12ਅ)। ਪੁਰਾਣਾ ਅਤੇ ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਦੋਵੇਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ (ਵਿਵਸਥਾਸਾਰ 17:6; ਮੱਤੀ 18:16)। ਭਾਵੇਂ ਪਤਰਸ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਰਸੂਲ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਉਹਦੀ ਹਰ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੈਣ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਨੂੰ ਗ਼ਲੀਚੇ ਤੇ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਜਦ ਸਾਡੇ ਮੂੰਹ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਸਾਡੀ ਗੱਲ ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਜਜ਼ਬਾਤ ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮੁਢਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਆਗੂ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗ ਲਈ ਸਬੂਤ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੈ?

ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਛੇ ਗਵਾਹ ਉਹਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਤਰਸ ਅਹਿਮ ਮੁੱਦੇ ਤੇ ਆਇਆ:

... ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾ ਵੜੇ।¹¹ ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਭਈ ਕਿੱਕਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਦੂਤ ਨੂੰ ਖੜੇ ਵੇਖਿਆ ਜਿਨ ਆਖਿਆ ਕਿ ਯੱਧਾ ਵੱਲ ਮਨੁੱਖ ਭੇਜ ਕੇ ਸਮਊਨ ਨੂੰ ਜਿਹੜਾ ਪਤਰਸ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਬੁਲਵਾ। ਉਹ ਤੈਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤੂੰ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਸਾਰਾ ਘਰ ਬਚਾਏ ਜਾਓਗੇ (ਆਇਤਾਂ 12ੲ-14)।

ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਇਕੱਲੇ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਪਤਰਸ ਕੈਸਰੀਆ ਵਿਚ ਉਸ ਯਾਦਗਾਰੀ ਦਿਨ ਦੇ ਚਰਮ ਤੇ ਆਇਆ: ‘ਅਤੇ ਜਾਂ ਮੈਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਉੱਤਰਿਆ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ¹² ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ¹³ ਉੱਤਰਿਆ ਸੀ। ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਵਚਨ ਚੇਤੇ ਆਇਆ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ’ (ਆਇਤਾਂ 15, 16; ਤੁਲਨਾ 1:5)। ਪਤਰਸ ਦੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਹੈਰਾਨ ਸਨ। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਛਿਆਂ ਗਵਾਹਾਂ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੇ, ‘ਭਲਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ? ਭਲਾ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਮਿਲ ਸਕਿਆ ਜਿਵੇਂ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਰਸੂਲਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ?’ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਵੇਖਦਾ

ਹਾਂ ਕਿ ਹਾਂ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਪਤਰਸ ਆਪਣੇ ਤਰਤੀਬਬੱਧ ਵਿਰਤਾਂਤ ਨੂੰ ਸਮੇਟਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ: ‘ਇਸ ਲਈ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਦਾਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਹੀ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਜਦ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ¹⁴ ਉੱਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਕੌਣ ਸਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ?’ (ਆਇਤ 17)। ਪਤਰਸ ਦੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਥਾਂ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਭਲਾ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੋੜਾ ਅਟਕਾਉਂਦੇ?’ ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਅਲੋਚਕਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਥਾਂ ਤੇ ਰੱਖਣ।

ਸਮਾਂ ਕੱਢ ਕੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਇਸ ਜਵਾਬ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰੋ।¹⁵ ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਹਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤਿਆਰ ਹੋਵੋਗੇ।

ਇਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਤੀਜਾ (11:18)

ਆਇਤ 18 ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਤੀਜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਇਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ‘ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣੀਆਂ’ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਤਰਸ ਦੇ ਅਲੋਚਕ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਫ਼ਾਸਲੇ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਕੁੰਜੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅੱਗੋਂ, ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ, ਕਿ ਉਹ ‘ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ’ (ਆਇਤ 18ਅ)। ਜ਼ਾਹਿਰ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਰੱਲੇ ਰੱਪੇ ਭਰਿਆ ਸੀ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਮਿਜ਼ਾਜ਼ ਭਾਵੇਂ ਭੜਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਰੌਲਾ ਬਹੁਤ ਸੀ, ਪਰ ਪਤਰਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੇ ਭੀੜ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਨਰਮ ਜਵਾਬ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ’ (ਕਹਾਉਤਾਂ 15:1)।

ਪਰ, ਉਹਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਗੱਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪਤਰਸ ਦੇ ਅਲੋਚਕ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਏ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ‘ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ’ ਕਰਨ ਲੱਗੇ (ਆਇਤ 18ਬ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਸ ਸਭ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਹੱਥ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਰੋੜਾ ਬਣਨਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ, ‘ਤਦ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਭੀ ਜਿਊਣ ਲਈ ਤੌਬਾ¹⁶ ਬਖਸ਼ੀ ਹੈ’ (ਆਇਤ 18ਸ)। ਯਹੂਦੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਧ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਇਹ ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਰ

ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਲੀਚੇ ਤੇ ਸੌਂਦਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਨਤੀਜੇ ਓਨੇ ਹੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਜਿੰਨੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 11 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਲਈ ਸਨ। ਇੰਜ ਹੋ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਜੇ ਨਤੀਜੇ ਉਸ ਸਭ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਨਾ ਹੋਣ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ

ਜੇ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਉਸ ਸਭ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ (1) ਤੁਸੀਂ ਓਵੇਂ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿਓ ਜਿਵੇਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਤੁਸੀਂ ਤਜਰਬੇ ਤੋਂ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਖੁਦਾ ਸਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰੇ ਕਿ ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਗ਼ਲੀਚੇ ਤੇ ਸੱਦਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਓਵੇਂ ਹੀ ਕਰੀਏ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ!

ਵਿਜ਼ੁਅਲ-ਏਡ ਨੋਟਸ

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ‘‘ਗ਼ਲੀਚੇ ਤੇ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ’’ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੇ ਪਰਿਚੈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣ ਭਾਵ ਵਿਜ਼ੁਅਲ ਏਡ ਨੋਟਸ ਲਈ ਗ਼ਲੀਚਾ/ਦਰੀ ਦਾ ਇਕ ਛੋਟਾ ਟੋਟਾ ਰੱਖ ਲਓ। ਜਦ ਵੀ ਇਸ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਦ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਗ਼ਲੀਚੇ ਤੇ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਵੇਂ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦਰੀ ਤੇ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਓ। (ਗ਼ਲੀਚੇ ਜਾਂ ਦਰੀਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗ਼ਲੀਚੇ ਦੇ ਕੁਝ ਨਮੂਨੇ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।)

ਸਰਮਨ ਨੋਟਸ

ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਨਾਲ ਦੋ-ਚਾਰ ਹੋਣਾ ਪਿਆ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 5; 6; 11; 15)। ‘‘ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਵੇ’’ ਤੇ ਇਕ ਵਧੀਆ ਲੜੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਇਸ ਪਾਠ ਦਾ ਇਕ ਬਦਲਵਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ‘‘ਜਦ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸੱਦਿਆ ਗਿਆ’’ ਹੈ।
²ਵੈਸਟਰਨ ਟੈਕਸਟ ਵਿਚ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੈਸਟਰਨ ਟੈਕਸਟ, ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਦੀਆਂ ਨਕਲਾਂ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਸਦੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਰੋਮ ਵਿਚ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਵੈਸਟਰਨ ਟੈਕਸਟ ਦੀ ਮੁੱਖ ਖੂਬੀ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇਣ ਵਿਚ ਇਹਦਾ ਝੁਕਾਅ ਸੀ। ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
³ਇਹ ਆਇਤ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਸਗੋਂ ਉਹ ਬੇਸ਼ੁਨਤੇ ਪਰ ‘‘ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦਾ ਭੋ ਕਰਨ ਵਾਲੇ’’ ਸਨ।
⁴ਆਇਤ 1 ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਵੈਸਟਰਨ ਟੈਕਸਟ ਵਿਚ ਜੁੜੀ ਗੱਲ ਆਇਤ 2 ਵਿਚ ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਆਇਤ 1 ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ।
⁵ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁਦਾ ਜੇ ਪਤਰਸ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਰਸੂਲ ਨੂੰ ਭੇਜਦਾ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਯਹੂਸਲਮ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਪਤਰਸ ਹੀ ਗ਼ਲੀਚੇ ਉੱਤੇ ਸੱਦ ਲੈਂਦਾ।
⁶ਟਰੱਥ ਫ਼ਾਰ ਟੁਡੇ ਦੀ

ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬ 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2' ਵਿਚ 10:9-16, 23, 48 ਤੇ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।⁷ ਕਈ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਦੇ ਅਲੋਚਕ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਸ਼ਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਆਪਣਾ ਡਰ ਵੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਇੰਜੀਲ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਸਤਾਅ ਦੀ ਅੱਗ ਨੂੰ ਫੇਰ ਭੜਕਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਇਹ ਟੀਕਾਕਾਰ ਇਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 12 ਵਾਲੇ ਸਤਾਅ ਦੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਉੱਠਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਲੋਚਕਾਂ ਦਾ ਡਰ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।⁸ ਲਿਓਨਰਡ ਲੂਈਸ ਲੈਵਿਸਨ, *ਵੈਬਸਟਰ'ਜ਼ ਅਨਅਕ੍ਰੇਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ* (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਕੋਲੀਅਰ ਬੁਕਸ, 1967), 57. ⁹5 ਤੋਂ 17 ਅਇਤਾਂ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਲਈ, *ਟਰੁੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ* ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬ 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2' ਵਿਚ ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਦੀ ਮਨਬਦਲੀ 'ਤੇ ਅਧਿਐਨ ਵੇਖੋ।¹⁰ ਪਤਰਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ 4: 14 ਵਿਚ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਨਾਲ ਕਰੋ।

¹¹ ਇਹ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਪਤਰਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਫ਼ਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਦੀ ਖਾਸ ਖੂਬੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਤਰਸ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੁਰਨੇਲਿਉਸ ਭਲਾ ਲੋਕ ਸੀ ਜਾਂ ਬੁਰਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਦੇ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਕ ਗੈਰ ਕੌਮ ਸੀ।¹² ਇਹ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2 ਅਧਿਆਇ ਵਾਲਾ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, ਭਾਗ 2' ਦੇ ਆਖਰੀ ਦੋ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।¹³ 'ਸਾਡੇ' ਸ਼ਬਦ ਰਸੂਲਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। *ਟਰੁੱਥ ਫਾਰ ਟੁਡੇ* ਦੀ ਪੰਜਾਬੀ ਕਿਤਾਬ 'ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ, 2' ਦੇ ਆਖਰੀ ਦੋ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਨੋਟਸ ਵੇਖੋ।¹⁴ ਮੂਲ ਲਿਖਤ ਵਿਚ, 'ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ' ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ 'ਸਾਡੇ' ਅਰਥਾਤ ਰਸੂਲਾਂ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। NIV ਵਿਚ 'ਜਿਵੇਂ ਉਹਨੇ ਸਾਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ, ਦਿੱਤਾ' ਹੈ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਅਨੁਵਾਦ KJV, RSV, ASV ਆਦਿ ਵੀ ਵੇਖੋ)।¹⁵ ਇਹਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕਿ ਜਦ ਪਤਰਸ ਨੂੰ ਗ਼ਲੀਚੇ ਉੱਤੇ ਸੌਂਦਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਕੀ *ਕੀਤਾ* ਅਤੇ ਕੀ *ਨਹੀਂ* ਕੀਤਾ, 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।¹⁶ ਇੱਥੇ ਤੌਬਾ ਨੂੰ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: (1) ਖੁਦਾ ਨੇ ਗੈਰ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਤੌਬਾ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ (2) ਉਹ ਮੌਕਾ (ਅਰਥਾਤ ਖੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ) ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੌਬਾ ਨੂੰ ਜ਼ਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।